

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D. a soudců JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D. a JUDr. Ludmily Valentové v právní věci žalobce: **M. M.**, zastoupený Mgr. Ing. Vlastimilem Němcem, advokátem se sídlem Kadaňská 3550, Chomutov, proti žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**, se sídlem Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 8. 9. 2010, č. j. 15 Ca 168/2009 - 32,

takto:

I. Kasační stížnost se zamítá.

II. Žalovanému se náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává.

Odůvodnění:

Rozhodnutím ze dne 28. 7. 2009, č. j. ODaSČ: 3323/43/ZŘP/09, rozhodl Magistrát města Chomutova podle § 118c odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění relevantním pro posuzovanou věc (dále jen „zákon o silničním provozu“), o zadržení řidičského průkazu žalobce do doby pravomocného rozhodnutí o trestném činu, z jehož spáchání byl žalobce podezřelý. Trestného činu ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 201 odst. 1, odst. 2 písm. c) zákona č. 140/1961 Sb., trestního zákona se měl žalobce dopustit dne 21. 3. 2009 v 7:10 hod., když při vyjíždění z vedlejší komunikace z obce Černovice na hlavní komunikaci, silnici č. I/13, nedal přednost v jízdě po hlavní silnici jedoucímu vozidlu, čímž způsobil srážku obou vozidel. Při následné dechové zkoušce bylo žalobci naměřeno 2,13‰ alkoholu v dechu. Řidičský průkaz byl žalobci na místě zadržen

vyšetřujícím policistou podle § 118b odst. 1 ve spojení s § 118a odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu.

Žalobce podal proti uvedenému rozhodnutí odvolání, které žalovaný rozhodnutím ze dne 7. 10. 2009, č. j. 5034/DS/09, zamítl a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil.

Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu, kterou Krajský soud v Ústí nad Labem rozsudkem ze dne 8. 9. 2010, č. j. 15 Ca 168/2009 - 32, zamítl. V odůvodnění rozsudku krajský soud konstatoval, že v postupu správních orgánů neshledal žádná pochybení. Po předchozím souhlasu státní zástupkyně bylo zahájeno správní řízení o zadržení řidičského průkazu žalobce a správní orgán prvního stupně poté rozhodl o zadržení řidičského průkazu. Žalobce byl řádně poučen o právu podat odvolání proti rozhodnutí správního orgánu, čehož využil. Pokud jde o námitku nedostatečně zjištěného skutkového stavu, konstatoval krajský soud s odkazem na zjištění správních orgánů, že dosud zjištěné okolnosti spolehlivě – byť zatím předběžně – osvědčují, že žalobce před jízdou motorovým vozidlem skutečně požil alkoholické nápoje, a je tedy pravděpodobné, že bude za své jednání potrestán. Proto po bližším zkoumání okolností v rámci správního uvážení řidičský průkaz zadržel. V této souvislosti krajský soud konstatoval, že předmětem soudního přezkumu je splnění zákonem stanovených podmínek pro zadržení řidičského průkazu, nikoliv rozhodování o skutku, pro který bylo zahájeno trestní stíhání. Pokud jde o námitku, že správní orgán prvního stupně uvedl ve svém rozhodnutí chybnou formulaci v odkazu na ustanovení, na základě něhož byl žalobci zadržen řidičský průkaz, konstatoval krajský soud, že se nejedná o natolik intenzivní pochybení, které by mohlo vést ke zrušení jinak skutkově i právně bezvadného rozhodnutí.

Žalobce (stěžovatel) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost, v níž uvedl, že ji opírá o důvody podle § 103 odst. 1 písm. b) a d) s. ř. s., ve skutečnosti však uvedl pouze námitky podřaditelné pod důvod podle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., tj. namítá vady řízení spočívající v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech nebo je s nimi v rozporu, nebo že při jejím zjišťování byl porušen zákon v ustanoveních o řízení před správním orgánem takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost, a pro tuto důvodně vytýkanou vadu měl krajský soud napadené rozhodnutí správního orgánu zrušit; za takovou vadu řízení se považuje i nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu pro nesrozumitelnost.

Stěžovatel namítá, že krajský soud „*nezhojil vady rozhodnutí správních orgánů*“, které vycházely ve svém rozhodování ze skutkového stavu, který nemá oporu ve správním spisu a v provedených důkazech. Podle jeho názoru totiž nebylo v daném případě prokázáno, že stěžovatel v době nehody skutečně řídil vozidlo. I přestože je institut zadržení řidičského průkazu aplikován v době, kdy je řidič v postavení podezřelého, případně obviněného, lze tohoto institutu využít pouze, pokud bylo prokázáno, že daná osoba byla řidičem motorového vozidla, které mělo účast na dopravní nehodě. V daném případě správní orgány neprokázaly, že stěžovatel v době nehody skutečně řídil motorové vozidlo, a rozhodly proto o zadržení řidičského průkazu svévolně.

Stěžovatel dále namítá, že žalovaný rozhodoval v daném případě nekonstantně, neboť nejprve rozhodnutím ze dne 18. 6. 2009, č. j. 2600/DS/09, zrušil rozhodnutí

správního orgánu prvního stupně o zadržení řidičského průkazu ze dne 14. 4. 2009, č. j. ODaSČ: 3323/43/ZŘP/09, a vrátil mu věc k novému projednání. Přestože správní orgán prvního stupně v dalším řízení nenapravil vytýkané vady a rozhodl znovu o zadržení řidičského průkazu rozhodnutím ze dne 28. 7. 2009, proti kterému stěžovatel podal odvolání, žalovaný toto odvolání žalobou napadeným rozhodnutím zamítl a nové rozhodnutí správního orgánu prvního stupně o zadržení řidičského průkazu potvrdil. Napadená rozhodnutí ovšem podle stěžovatele opakovaně vykazují „*znaky zmatečnosti*“, neboť jsou v nich uvedeny odkazy na ustanovení zákona o silničním provozu, která tento zákon neobsahuje. Rozhodnutí správního orgánu prvního stupně navíc postrádá základní náležitosti správního rozhodnutí podle § 68 odst. 3 správního řádu.

Nejvyšší správní soud přezkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost je podána včas, neboť byla podána ve lhůtě dvou týdnů od doručení napadeného rozsudku (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), je podána osobou oprávněnou, neboť stěžovatel byl účastníkem řízení, z něhož napadený rozsudek vzešel (§ 102 s. ř. s.), a je zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

Nejvyšší správní soud dále přezkoumal kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů, přičemž zkoumal, zda napadené rozhodnutí krajského soudu netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 2 a 3 s. ř. s), a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Podle § 118a odst. 1 zákona o silničním provozu policista může při dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích přikázat řidiči motorového vozidla jízdu na nejbližší, z hlediska bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích, vhodné místo k odstavení vozidla a zabránit mu v jízdě použitím technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla nebo odtažením vozidla, jestliže řidič

(...)

c) řídil motorové vozidlo pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky,

(...)

e) se odmítl na výzvu policisty v případě, že dechová zkouška podle písmene d) byla pozitivní, podrobit lékařskému vyšetření ke zjištění, není-li ovlivněn alkoholem, ačkoli toto vyšetření nebylo spojeno s nebezpečím pro jeho zdraví,

(...).

Podle § 118b odst. 1 zákona o silničním provozu policista je oprávněn z důvodů uvedených v § 118a odst. 1 písm. a) až h) zadržet řidičský průkaz. Po zadržení řidičského průkazu oznámí policista bez zbytečného odkladu zadržení řidičského průkazu registru řidičů, u zahraničních řidičů příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností.

Podle § 118c odst. 1 zákona o silničním provozu obecní úřad obce s rozšířenou působností do 5 pracovních dnů ode dne doručení oznámení o zadržení řidičského průkazu podle § 118b zahájí řízení, na základě něhož lze rozhodnout o zadržení řidičského průkazu do doby pravomocného rozhodnutí o přestupku nebo o trestném činu; jde-li o podezření ze spáchání trestného činu, zahájí řízení po předchozím souhlasu státního zástupce.

Přestože § 118c odst. 1 zákona o silničním provozu nestanoví důvody, pro které lze rozhodnout o zadržení řidičského průkazu, s ohledem na systematiku zákona o silničním provozu lze konstatovat, že příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností je oprávněn rozhodnout o tomto opatření v těch případech, kdy došlo k předchozímu zadržení řidičského průkazu policistou na místě a příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností bylo doručeno oznámení o zadržení řidičského průkazu policistou podle § 118b. Vzhledem k tomu, že policista je oprávněn podle § 118b odst. 1 zákona o silničním provozu zadržet řidičský průkaz na místě pouze z důvodů taxativně uvedených v § 118a odst. 1 písm. a) až h) zákona o silničním provozu, je třeba § 118c odst. 1 zákona o silničním provozu vykládat tak, že obecní úřad obce s rozšířenou působností je oprávněn rozhodnout o dalším zadržení řidičského průkazu do doby pravomocného rozhodnutí o přestupku nebo o trestném činu také pouze za předpokladu, že byl splněn alespoň jeden z taxativně uvedených důvodů pro zadržení řidičského průkazu policistou podle § 118a odst. 1 písm. a) až h) ve spojení s § 118b odst. 1 zákona o silničním provozu. Jde-li o podezření ze spáchání trestného činu, lze řízení zahájit pouze po předchozím souhlasu státního zástupce.

V daném případě vycházely správní orgány při zjišťování skutkového stavu z oznámení Policie České republiky ze dne 21. 3. 2009, v němž byly popsány okolnosti dopravní nehody, na níž měl mít stěžovatel účast. Bylo zde uvedeno, že u stěžovatele bylo dechovou zkouškou zjištěno požití alkoholu, přičemž mu bylo naměřeno 2,13‰ alkoholu v dechu. Stěžovatel a další účastník nehody byli odvezeni k lékařskému ošetření do nemocnice v Chomutově, kde byl stěžovatel z důvodu zranění přijat k hospitalizaci. V nemocnici stěžovatel odmítl odběr krve či moči na přesné zjištění hladiny alkoholu v krvi. Stěžovateli byl policistou na místě zadržen řidičský průkaz. V písemném potvrzení o zadržení řidičského průkazu, které je také součástí správního spisu, je jako důvod zadržení znovu uvedeno, že stěžovateli byla po nehodě provedena dechová zkouška, při níž mu bylo naměřeno 2,13‰ alkoholu v dechu. Stěžovatel toto potvrzení podepsal, žádné výhrady k důvodům zadržení přitom nevyjádřil. Zadržení řidičského průkazu bylo poté správnímu orgánu prvního stupně oznámeno dne 23. 3. 2009.

Uvedené důkazy poskytují dostatečný podklad pro skutkový závěr správních orgánů o tom, že stěžovatel v době nehody řídil motorové vozidlo pod vlivem alkoholu. Tento skutkový závěr nemohou zpochybnit ani pozdější tvrzení stěžovatele ohledně okolností, za nichž došlo k dopravní nehodě. V písemném vyjádření ze dne 14. 4. 2009 stěžovatel uvedl, že si nevybavuje, zda motorové vozidlo v předmětné době řídil, a je pro něj údajně nevysvětlitelné, jak se po nehodě ocitl na zadním sedadle. Pokud jde o naměřené množství alkoholu v krvi, uvedl, že má „*jediné logické vysvětlení s tím, že dechová zkouška u mne* (stěžovatele) *byla provedena bezprostředně poté, kdy jsem absolvoval ranní hygienu*“. Takové tvrzení ovšem s ohledem na skutečnosti zjištěné z oznámení Policie České republiky a protokolu o zadržení řidičského průkazu nemůže obstát. Stěžovatel nenabídl žádné alternativní věrohodné vysvětlení, jak k dopravní nehodě došlo a proč se nacházel v době nehody uvnitř motorového vozidla. Nevysvětlil ani to, kdo měl v době nehody řídit vozidlo, pokud to nebyl on sám. Zároveň nepředložil ani nenavrhl žádný důkaz, kterým by bylo možno jeho tvrzení ověřit a zpochybnit skutkové závěry správních orgánů.

Za daných okolností proto nelze souhlasit s názorem stěžovatele, že zjištěná skutková podstata, z níž správní orgány vycházely, nemá oporu ve správním spisu. V daném případě bylo na základě podkladů, které jsou součástí správního spisu, s dostatečnou jistotou prokázáno, že stěžovatel v době nehody řídil motorové vozidlo pod vlivem alkoholu. Z obsahu správního spisu je zřejmé také to, že státní zástupkyně udělila přípisem ze dne 27. 3. 2009 souhlas se zahájením správního řízení o zadržení řidičského průkazu. Správní orgán prvního stupně proto oprávněně rozhodl o zadržení řidičského průkazu stěžovatele z důvodu podle § 118a odst. 1 písm. c) ve spojení s § 118b odst. 1 a § 118c odst. 1 zákona o silničním provozu.

Nad rámec uvedeného Nejvyšší správní soud doplňuje, že v daném případě byl vedle důvodu pro zadržení řidičského průkazu, o nějž opřely své rozhodnutí správní orgány, naplněn též důvod podle § 118a odst. 1 písm. e) zákona o silničním provozu. Z oznámení Policie České republiky ze dne 21. 3. 2009 totiž vyplývá, že se stěžovatel odmítl po pozitivní dechové zkoušce podrobit lékařskému vyšetření ke zjištění, není-li ovlivněn alkoholem. V daném případě tedy došlo ke kumulativnímu naplnění obou uvedených důvodů, což ovšem nemohlo mít vliv na správnost závěrů správních orgánů a zákonnost rozhodnutí o zadržení řidičského průkazu stěžovatele.

Nejvyšší správní soud proto shledal uplatněnou stížní námitku nedůvodnou.

Pokud jde o stížní námitku, podle níž je žalobou napadené rozhodnutí v rozporu s dřívějším rozhodnutí žalovaného v této věci a žalovaný rozhodoval nekonstantně, odkazuje Nejvyšší správní soud na rozhodnutí správního orgánu prvního stupně o zadržení řidičského průkazu ze dne 28. 7. 2009. Z odůvodnění tohoto rozhodnutí (viz druhá strana, první odstavec) je zřejmé, že se správní orgán dostatečně srozumitelně, byť velmi stručně, vypořádal s tvrzením stěžovatele ohledně okolností dopravní nehody a doplnil svoji argumentaci o skutečnost, že státní zástupkyně udělila v dané věci souhlas se zahájením správního řízení o zadržení řidičského průkazu. Správní orgán prvního stupně tak odstranil nedostatky odůvodnění, které mu vytkl žalovaný v rozhodnutí ze dne 18. 6. 2009, kterým zrušil jeho předchozí rozhodnutí o zadržení řidičského průkazu ze dne 14. 4. 2009 a věc mu vrátil k novému projednání. Nelze proto souhlasit s názorem stěžovatele, že rozhodnutí správního orgánu neobsahuje náležité odůvodnění podle § 68 odst. 3 správního řádu.

Pokud jde o namítanou vadu spočívající v nesprávné citaci ustanovení zákona o silničním provozu, nesouhlasí Nejvyšší správní soud s názorem, že se jedná o vadu zmatečnosti, jak se domnívá stěžovatel. V daném případě jde totiž toliko o drobnou formulační nepřesnost, která se navíc týká pouze odůvodnění rozhodnutí. Správní orgán prvního stupně v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že podle § 118a odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu má policista oprávnění zadržet řidičský průkaz, pokud řidič řídil motorové vozidlo pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky. Správně mělo být podle názoru Nejvyššího správního soudu uvedeno, že toto oprávnění dává policistovi § 118b odst. 1 ve spojení s § 118a odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu. Jak však správně uvedl žalovaný ve svém rozhodnutí, tento formulační nedostatek nemohl mít vliv na zákonnost rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Rozhodující je totiž skutečnost, že i přes tuto drobnou formulační nepřesnost je z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu zřejmé, jak správní orgán prvního stupně rozhodl, o které podklady své

rozhodnutí opřel, jak se vypořádal s tvrzeními stěžovatele ohledně okolností nehody a ze kterých ustanovení zákona o silničním provozu při svém rozhodování vycházel.

Z těchto důvodů shledal Nejvyšší správní soud i druhou stížní námitku nedůvodnou.

Nejvyšší správní soud tedy dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji v souladu s § 110 odst. 1 in fine s. ř. s. zamítl.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Žalovaný měl ve věci úspěch, příslušelo by mu tedy vůči neúspěšnému stěžovateli právo na náhradu nákladů řízení, které mu však nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 16. listopadu 2011

JUDr. Lenka Matyášová, Ph.D
předsedkyně senátu